

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lipca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-261/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii – Artykuł 267 TFUE – Spoczywający na sądzie odsyłającym obowiązek uwzględnienia w pełni wykładni prawa Unii dokonanej przez Trybunał – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Dostęp do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy – Wyrok sądu krajowego orzekającego w ostatniej instancji po wydaniu przez Trybunał orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Podnoszona niezgodność tego wyroku z dokonaną przez Trybunał wykładnią prawa Unii – Uregulowanie krajowe uniemożliwiające wniesienie skargi o wznowienie postępowania w odniesieniu do rzeczzonego wyroku]

(2022/C 318/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA

Druga strona postępowania: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

przy udziale: Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Regione Lombardia, Altroconsumo, Novartis Farma SpA, Roche SpA, Novartis AG, F. Hoffmann-La Roche Ltd, Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Ministero della Salute – Agenzia Italiana del Farmaco

Sentencja

Artykuł 4 ust. 3 i art. 19 ust. 1 TUE oraz art. 267 TFUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom proceduralnym państwa członkowskiego, które – przy poszanowaniu zasady równoważności – skutkują tym, iż w przypadku gdy sąd administracyjny najwyższej instancji tego państwa członkowskiego wydaje orzeczenie w sporze, w ramach którego zwrócił się on do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie owego art. 267 TFUE, strony tego sporu nie mogą żądać wznowienia postępowania w odniesieniu do wspomnianego orzeczenia sądu krajowego na tej podstawie, że ów sąd nie uwzględnił wykładni prawa Unii dokonanej przez Trybunał w odpowiedzi na ten wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.7.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 lipca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia/Koninklijke Philips N.V.

(Sprawa C-264/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 85/374/EWG – Odpowiedzialność za produkty wadliwe – Artykuł 3 ust. 1 – Pojęcie „producenta” – Każda osoba, która przedstawia się jako producent poprzez umieszczenie na produkcie swojej nazwy, znaku towarowego lub innej wyróżniającej cechy lub zezwala na ich umieszczenie]

(2022/C 318/22)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Strona pozwana: Koninklijke Philips N.V.

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe, zmienionej dyrektywą 1999/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 maja 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „producenta”, o którym mowa w tym przepisie, nie wymaga, aby osoba, która umieściła na produkcie swoją nazwę, znak towarowy lub inną wyróżniającą cechę lub zezwoliła na ich umieszczenie, również w inny sposób przedstawiała się jako producent produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 278 z 12.7.2021

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 7 lipca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalia) – KU, OP, GC/SATA International – Azores Airlines SA

(Sprawa C-308/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów – Odwołanie lub duże opóźnienie lotu – Artykuł 5 ust. 3 – Zwolnienie z obowiązku odszkodowania – Nadzwyczajne okoliczności – Ogólna awaria systemu dostawy paliwa samolotów w porcie lotniczym]

(2022/C 318/23)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KU, OP, GC

Strona pozwana: SATA International – Azores Airlines SA

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli port lotniczy rozpoczęcia danych lotów lub pochodzenia danego samolotu jest odpowiedzialny za zarządzanie systemem dostaw paliwa statków powietrznych, to ogólną awarię w zakresie dostawy paliwa można uznać za „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 16.8.2021.